

Griffiennr. :
Parketnr. : GE GE 66.15.265/97/SW3

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 13 januari 2004

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, eenentwintigste kamer, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Gezien de stukken van vervolging

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN :

bediende, geboren te op
wonende te

VERDACHT VAN :

- A. Bij inbreuk op de artikelen 44 § 1-1, 45 § 4, 64 (1°, 2° en 5° lid) en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (B.S. 12 april 1962), zoals thans geformuleerd in de artikelen 42 § 1, 43 § 4, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15 maart 1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu :

1. door op het terrein, gelegen te in
ten kadaster gekend onder
eigendom toebehorende aan voornoemd,
- een carport in de bouwvrije zijdelingse strook te hebben opgericht

- een houten afsluiting op de linker zijdelingse perceelsgrens te hebben geplaatst langs het hoofdgebouw in de strook voor hoofdgebouwen

HÖGER BEROEP

dd. 28.01.2004 door
dd. 28.01.2004 door om tegen
(leef)

(leef)

te op niet nader te bepalen data in de periode van 1.4.1996 tot en met 31.5.1996

2. en de sub 1 hierboven omschreven toestand in stand te hebben gehouden,

te in de periode van 1.6.1996 tot en met 24.3.1997

de feiten sub 1 en 2 thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999) in werking getreden op 1 mei 2000 - bij decreet van 28 september 1999 houdende wijziging van de datum van inwerkingtreding van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (BS 30.9.1999).

- B. Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1-1, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15 maart 1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormeld decreet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd),

in casu :

op het terrein, omschreven onder de tenlastelegging A 1 door de instandhouding van de onder A 1 omschreven toestand

te in de periode gaande van 25.3.1997 tot en met 30.4.2000

de feiten onder de tenlastelegging B thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 147, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999) (gew. bij decreet van 26 april 2000 B.S. 29.4.2000)

- C. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige

STRAFRECHTELIJK

De rechtbank weerhoudt de volgende relevante feitelijke gegevens :

1. Bij akte verleden op 8 april 2002 schonken en een woonhuis met aanhorigheden gelegen te kadastraal gekend onder aan de beklaagde, hun dochter (stuk 66) die aldus eigenares werd van het kwestieuze pand. Deze woning werd voordien reeds door de beklaagde bewoond.

2. Volgens de planologische voorzieningen van het bij K.B. dd. 14 september 1977 vastgesteld gewestplan betreft het een woonuitbreidingsgebied. Het gebied is tevens begrepen in een op 7 februari 1974 goedgekeurde en niet vervallen verkaveling (stuk 34).

3. De beklaagde heeft, met toestemming van haar ouders, doch zonder de vereiste vergunning, in de loop van de maanden april en mei 1996 een carport en houten afsluiting opgetrokken. Voor het plaatsen van de carport deed de beklaagde beroep op een aannemer.

4. De beklaagde diende op 13 augustus 1997 een regularisatieaanvraag in (stuk 15). Deze aanvraag werd op 24 maart 1998 gedeeltelijk goedgekeurd (stuk 19) en wel te weten met betrekking tot het tuinhuisje en de houten afsluiting vanaf de achtergevel van de woning.

"De toegestane afwijking heeft enkel betrekking op :

-plaatsen van een houten tuinhuisje;

-het plaatsen van een houten afsluiting op voorwaarde dat deze afsluiting geplaatst worden ter hoogte van de strook van koeren en tuinen welke gesitueerd is vanaf de achtergevel van de woning.

Gelet op het akkoord van de aanpalende eigenaar;

Overwegende dat het tuinhuisje kadert in de tuinstrook;

Zal de inwilliging van de goede ruimtelijke ordening niet verstoren.

De houten afsluiting in de strook voor hoofdgebouwen kan niet aanvaard worden gelet op het open karakter van de omgeving.

De afwijking met betrekking tot de carport in de bouwvrije zijdelingse strook kan eveneens niet worden toegestaan. Het is vanuit stedenbouwkundig oogpunt niet verantwoord in deze strook constructies toe te laten. Dergelijke inplanting verstoort het open karakter van de omgeving."

De beklaagde heeft tegen deze beslissing geen rechtsmiddel ingesteld (stuk 27). Zij betaalde de transactiesom van 6.000 BEF voor de regularisatie van het houten tuinhuisje en de houten afsluiting vanaf de achtergevel van de woning.

Zij ging niet over tot vrijwillig herstel van de oorspronkelijke toestand wat betreft de houten afsluiting tussen de hoofdgebouwen en wat betreft de carport.

5. Het College van Burgemeester en Schepenen van
vordert bij brief van 29 april 2002 de afbraak van het geweigerde deel van de afsluiting en van de carport, dit alles onder de verbeurte van een dwangsom van 1.000 BEF/dag (stuk 34).

Wat betreft de feiten A1, A2, B en C :

Uit de gegevens van de strafinformatie en de behandeling van de zaak ter openbare terechtzittingen van 16 december 2003 en 13 januari 2004 is komen vast te staan dat de beklaagde zich schuldig heeft gemaakt aan het illegaal optrekken van een houten afsluiting op de linker zijdelingse perceelsgrens langs het hoofdgebouw in de strook van de hoofdgebouwen en van een carport in de bouwvrije zijdelingse strook.

Verder staat vast dat tot op datum van de dagvaarding 5 november 2003 de beklaagde deze illegale bouwwerken in stand houdt.

De feiten A1, A2, B en C zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet zodat de verjaring van de strafvordering slechts een aanvang neemt op datum van het laatst gepleegde feit, namelijk de datum van de dagvaarding, dit is 5 november 2003.

De feiten A1, A2, B en C de beklaagde ten laste gelegd, zijn naar eis van recht bewezen.

Wat betreft de strafbaarstelling van de betichtingen A2, B en C :

Artikel 7 van het decreet van 4 juni 2003 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening wat het handhavingsbeleid betreft (B.S. 22 augustus 2003) voegt een derde en een vierde lid toe waardoor het instandhouden van de misdrijven bedoeld door artikel 146, eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° niet langer wordt bestraft, voor zover de handelingen in werken, wijzigingen of het strijdig gebruik niet gelegen zijn in ruimtelijk kwetsbare gebieden, voor zover ze geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden of voor zover ze geen ernstige inbreuk vormen op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijke uitvoeringsplan of plan van aanleg.

De rechtbank weerhoudt dat het bouwen van een carport in een bouwvrije strook en het optrekken van een houten afsluiting langs het hoofdgebouw in de strook van hoofdgebouwen een ernstige inbreuk uitmaakt op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het plan van aanleg. Meer bepaald wordt

het open karakter van de omgeving door deze bouwwerken niet gevrijwaard. De bouwvrije stroken zijn een essentieel element van de goedgekeurde en niet vervallen verkaveling van 7 februari 1974. De feiten A2, B en C blijven strafbaar gesteld.

Wat betreft de straftoemeting :

De bewezen verklaarde feiten A1, A2, B en C zijn in hoofde van de beklaagde de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van éénzelfde misdadig opzet zodat voor deze feiten samen slechts één straf moet worden opgelegd, namelijk de zwaarste.

Deze bewezen verklaarde feiten tonen aan dat de beklaagde tegen beter weten de voorschriften van de verkavelingsvergunning volledig negeert om toe te geven aan persoonlijke wensen en voorkeuren. Zij dient te beseffen dat het ruimtelijk ordeningsbeleid toekomt aan de bevoegde overheid, in casu het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Destelbergen, en zij zich naar de door deze overheid opgelegde voorwaarden dient te schikken.

De hierna op te leggen straf beoogt een passende sanctie te zijn voor de bewezen verklaarde inbreuken A1, A2, B en C en heeft tevens tot doel deze beklaagde ertoe aan te zetten zich in de toekomst niet meer aan dergelijke inbreuken schuldig te maken.

Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met het blanco strafverleden van de beklaagde.

Wat betreft de herstellordering :

Het college van burgemeester en schepenen van
vordert bij brief van 29 april 2002 de afbraak van het geweigerde deel van de afsluiting en carport. De verbeurte van een dwangsom van 25 EURO per dag vertraging in de uitvoering van deze herstellordering wordt gevorderd.

De herstellordering is uitvoerig gemotiveerd in feite en in rechte.

Uit de behandeling van de zaak ter openbare terechtzitting van 13 januari 2004 en de gegevens van de strafinformatie blijkt dat deze illegaal uitgevoerde werken tot op heden in stand worden gehouden.

Deze herstellordering dient te worden ingewilligd.

Het is zonder belang voor de inwilliging van de herstellordering te weten of de beklaagde de eigenares of mede-eigenares is van de kwestieuze afsluiting.

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat in een eerste verklaring de beklaagde voorhield uitsluitend de eigenares te zijn van de volledige afsluiting.

* * * * *

De feiten werden gepleegd voor en na 01.01.2002, datum waarop de wet van 26 juni 2000 in werking is getreden.

De op te leggen geldboete moet derhalve worden opgelegd in euro en dient te worden verhoogd met 40 decimes.

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35 en 41 van de wet van 15 juni 1935;
art. 162, 182, 184, 185 §1, 189, 190, 194 van het Wetboek van Strafvordering;
art. 3, 38, 40, 41, 65, 100 van het Strafwetboek;
alsmede de artikelen en de wetsbepalingen aangehaald in de tenlasteleggingen zoals hiervoor omschreven
art. 1, 2 en 3 Wet van 5 maart 1952;
art. 28 en 29 Wet 1 augustus 1985; art. 58 K.B. 18 december 1986;
art. 162 Wet 26 juni 1992; art. 48 Wet 20 juli 1991; K.B. 29 juli 1992; K.B. 23 december 1993; Programmawet 24 december 1993;
art. 1, 8, 14 §1 wet van 29 juni 1964 ;
art. 2, 3 en 4 Wet 26 juni 2000 (B.S. 29 juli 2000);
art. 1, 2 en 3 K.B. 11 december 2001 (B.S. 22 december 2001);
art. 1385bis, 1385quater Gerechtelijk Wetboek

DE RECHTBANK, recht doende op tegenspraak,

STRAFRECHTELIJK

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde betichtingen A1, A2, B en C SAMEN tot een **GELDBOETE van VIJFHONDERD EUR (= 500 EUR)**.

Verhoogt de geldboete met 40 opdecimes, aldus gebracht op **TWEEDUIZEND VIJFHONDERD EUR (= 2.500 EUR)**.

Beveelt dat bij gebreke aan betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van **EEN MAAND EN VIJFTIEN DAGEN**.

De tegen de beklaagde uitgesproken straf, te ondergaan als hoofdstraf, gaat vijf jaar gevangenisstraf niet te boven en de veroordeelde heeft nog geen veroordeling tot een criminele of een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden opgelopen.

Terzake zijn er gronden om aan te nemen dat de veroordeelde zich aan de misdrijven zoals deze waarvoor zij werd gestraft niet meer zal schuldig maken.

Gelet op de artikelen 8 en 14/1 van de Wet van 29 juni 1964 en het K.B. van 29 augustus 1964 en art. 7 Wet 9.01.1991, zoals gewijzigd door de Wet van 10 februari 1994 en het uitvoeringsbesluit van 6 oktober 1994, zoals gewijzigd door de Wet van 22 maart 1999 (B.S. 1 april 2000) en zoals gewijzigd door art. 13 van de Wet van 17 april 2002 (B.S. 7 mei 2002) beveelt de rechtbank dat de tenuitvoerlegging van het vonnis wat betreft TWEEHONDERD VIJFTIG EURO, gebracht op duizend tweehonderd vijftig euro of een vervangende gevangenisstraf van eenentwintig dagen van de uitgesproken GELDBOETE van VIJFHONDERD EURO zal uitgesteld worden voor een termijn van DRIE JAAR te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Beveelt het **herstel** van het perceel gelegen te _____
kadastraal gekend onder _____
in eigendom toebehorend aan de beklaagde en wel door de
afbraak van de carport in de bouwvrije zone en het deel van de
houten afsluiting in de strook van hoofdgebouwen en dit binnen de
termijn van 30 dagen vanaf datum van het in kracht van gewijsde
gaan van dit vonnis.

Zegt voor recht dat de toegestane termijn van 30 dagen geen termijn
is in de zin van art. 1385 bis Gerechtelijk Wetboek.

Verklaart verbeurd in het voordeel van _____ de
dwangsom van 25 EURO per begonnen dag dat het perceel
voormeld niet volledig is hersteld in de oorspronkelijke staat;

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van TIEN EUR, verhoogd
met 40 decimes, aldus gebracht op **VIJFTIG EUR**, te betalen bij wijze van
bijdrage tot financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers
van opzettelijke gewelddaden.

Veroordeelt de beklaagde tot de kosten, gevallen aan de zijde van het Openbaar Ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op 63,50 EUR.

Legt de beklaagde tevens een vergoeding op van **VIJFENTWINTIG EUR** in uitvoering van artikel 71 van de wet van 28 juli 1992 en het K.B. van 29 juli 1992 tot wijziging van artikel 91 van het K.B. van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, gewijzigd bij K.B. van 23 december 1993 en bij K.B. van 11 december 2001.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van **DERTIEN JANUARI TWEEDUIZEND EN VIER**

Aanwezig :

- alleenrechtsprekend rechter,
- Substituut-Procureur des Konings;
- adjunct-griffier.